

Incògnites després d'una campanya

La manifestació que es va celebrar el dia 20 a València, amb un èxit d'assistència que va superar les previsions dels organitzadors, ha guanyat en polèmica tots els actes que, fins ara, s'han desenvolupat en la campanya contra la sentència de l'Audiència de València. De sobte, tots els sectors que critiquen obertament o troben injustificable del tot la convocatòria han oblidat, d'una banda, els drets més elementals de reunió i manifestació; i, de l'altra, ningú no comenta ara els centenars d'adhesions d'associacions, claustrs, instituts, sindicats, regidors i partits que han fet seua aquesta reivindicació.

Començant els interrogants que desperta una forta campanya d'intoxicació i agressivitat, ¿per què es permet, per exemple, que es pugui qüestionar el dret de qualsevol ciutadà a manifestar-se per allò que li vinga en gana? ¿Per què s'intenta evitar un acte dins de tota legalitat, des d'instàncies no-polítiques, amb cartes dirigides al delegat del govern central Eugenio Burriel? ¿Per què s'accepta que només hi hagués una presència testimonial de manifestants provinents d'altres comunitats autònomes i, després, hi ha qui continua reiterant com a consigna la paraula «invasió» amb tot el ressò —de vegades còmpli— des de distints mitjans?

¿Per què es llancen consignes suïcides a un brou de cultiu ben amanit —«todos vendrán de fuera»— i, després, davant una provocació mesurada i premeditada, n'hi ha que només en busquen responsabilitats entre els manifestants? ¿Qui ha comentat amb semblant eufòria l'èxit —provat— adduït

Després del dia 20, els motius que han provocat la campanya per l'ús del català a València han estat superats per les conseqüències dels actes amb què ha comptat, inclosa la «polèmica» manifestació.

J. Castelló

pels manifestants, al mateix nivell que la irada protesta d'uns opositors que hi tenien un paper obligat, fos quin fos el resultat de la convocatòria?

¿Què ha passat amb el responsable de l'acció policial contra la cua de la manifestació, en els darrers moments, i de la indiferència amb què les forces d'ordre públic van contemplar les provocacions contínues d'un escamot reduït de l'extrema dreta? ¿Per què González Lizondo no ha presentat una querrela per difamació contra els periodistes —«nulumamente profesionales»— que van reproduir la seua advertència de «fer córrer la sang» si la manifestació es repetia? ¿Com és que encara cap partit democràtic no li n'ha presentat una, a ell mateix, per unes declaracions que induïen a una acció terrorista?

¿Quin ha estat el ressò públic de la querrela d'Acció Cultural contra l'actuació policial, enfront de les altres suposades querrelles per «invasió» i «provocació contra pacífics vianants»? ¿Qui ha alçat la veu contra la provocació i l'agressió a autobusos d'Alacant i Castelló, després de la manifestació, i contra jugadors del Figueres, l'endemà,

«per elements que res no tenien a veure amb el València, C.F.»?

¿Per què ningú no va demanar valoracions als organitzadors i, en tot moment, han prevalgut els criteris d'extrapol·lar els intents de boicot sobre els resultats finals de la convocatòria? ¿Qui n'ha parlat, per exemple, de les amenaces de mort que han rebut distints dirigents polítics i figures destacades del món de la cultura arran de la campanya? ¿Com es pot qualificar de «resposta a l'agressió» l'agressió mateixa? ¿Està excusada la violència contra manifestants només perquè no agrada el que diuen o perquè ataquen el dret a la diferència més elemental amb qui escriu l'article? ¿On hi ha els informes mèdics d'agressió i les denúncies de «pacífics vianants» per atac?

¿Al cap i a la fi, qui es pot manifestar avui a València sense por que no li trenquen la cara, amb la complicitat de determinada premsa i determinades forces de l'ordre públic? ¿Per què els suposats «provocadors» no han anat a provocar mai a manifestacions de signe distint? ¿I, finalment, per què algun personatge de la vida pública urbana que mai no ha anat, ni abans ni ara, a una manifestació s'entesta a assegurar, totes les vegades que calga, que ell no hi va anar?

Són preguntes dels mateixos organitzadors de la convocatòria, de moltes de les associacions que van prestar-hi suport, algunes de les quals exigeixen ja una atenció informativa equilibrada amb la que se n'ha donat fins ara. Potser pagava la pena una manifestació a València per començar a abordar interrogants. També des de la premsa. □

Bicicletes

BELGA

BICICLETES DE COMPETICIÓN A LA MESURA

Pla de Zaïdia, 17 • Telèfon 349 54 10 • 46009-VALÈNCIA